İŞÇİNİN GÜCÜ

Déc. 78 - Janv. 79
N° 33 - 3 francs
ISSN : 0398 - 301 X

indépendance,
autonomie de l'action syndicale
contre l'austérité les inégalités et les injustices,
pour le pouvoir d'achat, l'emploi
les revendications.

le rassemblem
c'est la conditi
du changemen

Türkiye işçilerinin aylık gazetesi
mensuel de la C.G.T. pour les travailleurs de Turquie

40. KONGRE ÖZEL SAYISI

SEVGILI OKURLARIMIZ

Bundan böyle bu köse bize gelen mektuplara yer vereceğiz. Her konuda düşünçelerinizi, dert ve sorunlarınızı bize yazın. Elden geldiği ölçüde cevap vereceğiz. İsimlerinin ve açık adreslerinin yayınlanmamasını istiyen okurlarımız bize bunu yazarlarsa yayınlamayacağız. Yoksa, kendimizi isim ve adresleri yayınlamaya izinli göreceğiz. Mektuplarınızın, postacının yolunu gözlüyoruz. Hoşca kalın.

Adresimiz :
M.O.I. IŞÇININ GÜCÜ
213, Rue Lafayette
75480 PARIS CEDEX 10

Sizlerden bir netice almak maksadıyla yazıyorum. Ben Fransa'ya ilk defa 12-5-1972 tarinde istekli olarak geldim. Sigortalı olarak 2 sene çalıştım. 20-2-1974 de askerlik görevimi yapmak için anavatanıma döndüm. 19-3-1976 da Fransa'ya geri döndüm.

Şu anda Bordeaux şehrinde Ford Fabrikasında çalışıyorum. Benim askerlik için arada geçmiş zamanım sigortalı sayılır mı ? Sayılmaz mı ? Şayet sayılmazsa para yatırsam kabul ederler mi ? Böylece 6 senelik sigortalı oluyorum. Yoksa 3 senelik sigortalıyım.

Sizlerden cevap bekliyorum.

Bordeaux'dan Eyvaz Ç.

Değerli dost.

Mektubunu aldık. Sağ ol. Fransız Sosyal Sigortasında askerlik için geçen zaman emekliliğe sayılmıyor. Para yatırarak da geçen zamanı sigortalı saydırmak olanaksız.

Türkiye'de Sosyal Sigortanın böyle bir uygulaması olup olmadığını kendilerinden yazıp sormak gerekir.

İşlerinde başarılar dileriz. Sağlıcakla kal.

İŞÇININ GÜCU

⁂

Göndermiş olduğunuz faktür 1978 kağıdını aldım.

Fransa'ya geldiğim günden beri sendika aramakta idim. Sendikanızın güçlü ve büyük olduğunu duydum. Bir yıl önce kayıt oldum. Sonra yanımdaki Ferdinand Braun'a ait kereste fabrikasındaki arkadaşlarıda teşvik ettim. Onlar da üye oldular. Bu sendikalaşma üç-dört ay sürdü. Daha sonra dil bilemekten aramızda anlaşamadık sendika yöneticileriyle. Onların ne yaptığını bir türlü anlayamadık. Başsız bacaksız kaldık.

Göndermiş olduğunuz gazeteleride dağıttık. Ben gazeteye abone olmuş değilim. Gelen gazeteleri muhitimdeki arkadaşlarıma dağıttım. Türkçe gazetenizden aydınlatıcı bilgiler aldık. Çok teşekkür ederim. Be ne bu parayı verebilirim ne de arkadaşlarımdan para talep edebilirim...

Strasbourg bölgesinden Ahmet B.

●

Değerli Dost,

Duymakta olduğun yabancılık duygunu anlayışla karşılıyoruz. Ne var ki göçmen işçi olarak geldiğimiz Fransada işçi sınıfının uluslarası dayanışması yanımızdadır. Böylece CGT'nin İşçinin Gücü gazetesini çıkarıyoruz.

Sana gönderdiğimiz fatura bağlı bulunduğun sendika tarafından ödenmesi gerekiyordu. Bir yalnışlıkla Fransızca gönderilmiş.

Mektubunda sözünü ettiğin aksaklıklar konusunda Bas-Rhin Vilayet Birliğinde (U.D.) Mustafa Torun arkadaşımızı görebilir, tartışabilirsin. Bildiğin gibi sendikaların da zaman zaman yalnışları olabilir. Ancak işçiler birlikte davrandıklarında hataları düzeltip, mücadelerinde başarılı olabilirlen. Sendikamız CGT 2,5 milyon emekçiyi birleştirip savaşlarında öncülük ediyor. 2,5 milyonun hepside her zaman doğru fikirlere sahip olmayabilir. Senin sendikalı bir işçi olarak görevin yalnışları dostça eleştirmek, doğru yolu göstermektir.

Gazetemizin yararlı olduğundan söz ediyorsun. Bu zamana kadar üye aidatlarından ödenen giderler artık karşılanamaz olduğundan bundan böyle dağıtımı satış şeklinde yapmayı kararlaştırdık. İşçi ücretlerini dikkate alarak sayısını 2 F'a, bir yıllık abonmanını (10 sayı) 20 F'alarak saptadık. Gatemize abone olman sınıf mücadelemiz gereğidir.

Sınıf kavgamızda kendini ve arkadaşlarını silahsız bırakmayacağına ve İşçinin Gücü'ne abone kampanyamıza katılacağına güveniyoruz.

Mustafa Torun arkadaşın adresi şudur :

UD - CGT
Maison des Syndicats
1, rue Sédillot
67085 STRASBOURG Cédex
Telefon : (16-88) 36 18 85.
Hoşça ve sağlıcakla kal.

İŞÇININ GÜCÜ

İŞÇİNİN GÜCÜ

1979
İŞÇİNİN GÜCÜ
YENİ
YILINIZI
KUTLAR

sommaire

RÉDACTION :
REFII DEDE - OKAN GUNALP - REÇEP NUROGLU - FERUOUM AKSIN - FRANÇOIS LANÇON - UGUR HUKUM.
MAQUETTE :
Brigitte GUNALP.
PHOTO :
DELIUS - CANTACUZÈNE.
PUBLICITÉ :
A.C.P. - 6, Bd Poissonnière - 75009 PARIS.

Imprimerie Lensoise - 62300 LENS - Directeur de publication : François LANÇON - N° C.P. 158 D 73 - Travail exécuté par des ouvriers syndiqués.

BAŞYAZI

CGT'NİN 40. KONGRESİ YAPILDI

Bu kongrenin tartışılmaz ve yadsınamaz amaçlarından biri de yarınlar için emekçilere daha yakın, onların istemlerini daha iyi savunan bir CGT yaratmaktı.

Tüm emekçiler tek bir işçi sınıdır. Ama, aralarında **farklar vardır. Sendika dilinde söylendiği gibi « özellikleri » vardır.**

Buna göre kadınlar, gençler, büro emekçileri ve özellikle göçmen işçiler kapitalist sömürüyü kendi acılarından duyarlar, yaşarlar. Bu farklı duyarlıklar, tümü emekçi olan bu katmanları özel sorunlar, özel dertlerle karşılaştırıyor. Bu katmanların özel istemleri vardır.

Emekçiye daha yakın olmak, bu özel sorunları ve istemleri daha iyi bilmeyi, anlamayı gerektiriyor.

Göçmen işçiler sorunlarını, istemlerini kendi ellerine almalı, Fransız işçilerine anlatmalıdırlar. Onlarla hak savaşına katılmalıdırlar. Sendikayı bır avukat, sıkışılınca başvurulan yer olarak değil de işçi sınıfının birleştiği, sömürüye karşı mücadele verdiği ve herkesin eşit hak ve ödevle katıldığı bir birlik olarak görmeliyiz. Onlara kendi sorunlarımızı anlatırken, onların da sorunlarını anlamalı hep birlikte çare aramalıyız.

Kısaca, karşılıklı anlaşma olmadan işçi sınıfı dayanışması da olmaz.

Aşırı bir sömürüye uğrayan göçmen işçiler, bir de dil, kültür, ırkcılık ve oturma ve çalışma kartlarının uzatılmaması gibi sorunlarla karşı karşıyadırlar.

Böylesi bir durumda CGT'nin 40. Kongresi, karşılıklı anlaşmayı engelliyen sorunları aşma kararı almıştır. Kongreye göçmen delegeler katılmış, göçmen işçiler Merkez Yürütme Kuruluna seçilmişlerdir.

Yeni biçimleriyle çıkan anadilde gazeteler bu karşılıklı anlayışı kolaylaştırmak, daha sağlamlaştırmak için atılım yapıyorlar.

İŞÇİNİN GÜCÜ'nün dağıtımını, yığınsallaşmasını sağlamak bu yönde atılacak en önemli adımlardan biridir. Bu yönde çabalarımızı yoğunlaştırmalıyız.

CGT yalnızca Fransız emekçilerinin sendikası değil, tüm işçi sınıfının sendikal örgütüdür. Doğal olarak göçmen işçilerin de sendikasıdır.

Bu nedenle sendikal hak ve ödevlerimizi kullanmalıyız. Hem de en etkin biçimde...

İşte, 40. Kongre ve gazetemizin atılımı bu anlamı taşımaktadır...

15 KASIM'DA HEP BİRLİKTE...

Fransa'nın başkenti Paris'te 10 yıldır ilk defa bir sendikal gösteri yasaklandı.

Bu nedenle, Beaubourg'da toplanamayan yığınlar daha kalabalık olarak 15 Kasım'da Trinite'de toplanıp bu keyfi uygulamayı protesto ettiler.

Paris yöresinin emekçileri 20. yüzyılın en utanç verici olayını, işsizliği kınadılar.

Bu gösteriler dolayısıyla Fransız ve Göçmen işçiler gazetecilere toplu işten çıkarmalara karşı direnişlerini, hükümetin Yabancılara Öğretim Derneği'nin (AEE) kapanmasına sebep kararına karşı mücadelelerini anlattılar. AEE'nin kapanması 20 000 göçmen işçinin dil öğrenememesine neden olacak.

Ayrıca, göze çarpan başka bir nokta da göçmen işçilerin çocuklarının yüzde 20 'sinin okulu okuma-yazma öğrenmeden terk etmek zorunda kalmaları gerçeğiydi.

Gösterilerin sonucunda, CGT Genel Sekreteri Georges Seguy, tüm emekçileri birliğe, eylem ve savaşmaya çağırdı.

BEKLENMEDİK SONUÇLAR...

Göçmen işçiler bakanı STOLERU'nun düzenlediği « diyalog » haftasının Fransız Danıştayı umulmadık biçimde bitirdi.

Göçmen işçilerin ailelerini getirmelerini yasaklamayı ve kesin dönüşe karar verdirmek için 10 000 F vermeyi genelgeler yoluyla uygulatan İçişleri ve Çalışma Bakanlarını Danıştay mahkum etti.

Böylece, bu genelgelere karşı Danıştaya dava açan CGT'nin haklılığıda kanıtlanmış oldu.

EYLEM BİRLİĞİ KOMİTESİ ÖNERİSİ

CGT'nin Grenoble kentinde toplanan 40. Kongresini açış konuşmasında Genel Sekreter Georges Seguy emekçilerin birliğe olan özlemlerini bir Eylem Birliği Komitesi kurma önerisiyle dile getirdi. Bu konuda kısaca şöyle konuştu : « Diğer sendikal örgütlere doğru bir adım atmak mı ? Evet adım, iki adım, on adım atmaya hazırız. yeter ki birliğimiz ve mücadelemiz ilerlesin. Sağlamlaşsın. Sendikal hareketin otoritesi artsın ve bunlardan emekciler yararlansın. Tek koşulumuz sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışımıza halel gelmemesidir. »

Evet, her ülkede olduğu gibi Fransa'da da işçi sınıfının birliği ve çeşitli görüşlerden işçi sendikalarının birleşmesi gerekli. Bundan yalnızca sermaye sınıfı korkar. Gerçek işçi sendikaları değil.

BÜTÜN BOULOGNE GREVDE...

7 Aralık günü CGT'nin düzenlediği gösteri nedeniyle tüm Boulogne-sur-Mer kentindeki yaşam durdu. Boulogne ve yakın kentlerde CGT'nin çağrısı üzerine sirenler çaldılar. İşaret verildi : gemiciler, liman işçileri, esnaflar ve tüm işçiler sokağa dökülüp, Paris Outreau sirketindeki toplu isten çikarmalara ve yöredeki israfa bir « dur » demenin gerekliliğini gösterdiler. Başarılı bir gösteri yürüyüşü yaptılar.

İNSAN NE KADAR ROL YAPARSA YAPSIN...

Doğal olanı gizlemek olanaksızdır. Bir hafta boyunca, Göçmen İşçiler Devlet Sekreteri Lionel Stoleru « diyalog adamı » rolü oynamak istedi. Şahane bir rol. Her şey bu rolün en iyi oynanması için yapılmıştı. Reklam filimleri televizyonda boy gösterdi. 2. kanalda özel « Dossiers de l'écran » programı yapıldı. Ertesi gün 3. kanalda Michel Drach'ın filimi gösterildi. Ve son olarak, 2. kanalda Daniel Karlin'in « la mal vie » (Kötü hayat) adlı filimi görüldü.

Ama, böylesine güzel hazırlanan senaryonun artisti bitkin düştü, rolünü iyi oynayamadı. Lionel Stoleru filimin sonuna kadar dayanamadı. Çekimin tam orta yerinde yerinde gerçek kişiliği rolünden baskın çıktı. « 1979 'dan 1989' a kadar 500 000 yeni iş akti verilmesi normal mıdır ? Ben, hayır cevabı vermek eğilimindeyim. » diyerek diyaloğun yerine tehtidi getirdi. Danıştay, ona, verdiği kararla, göçmen işçi politikasının 1974' ten beri kanunsuz olduğunu hatırlatti. Lionel Stoleru bu karara cevap olarak hükümetin göçmen işçileri sınır dışı etme politikasını sürdüreceğini bildirdi.

Gene de dürüst olalım. Stoleru'nun emri ile polis memurları artık göçmen işçilere « sen » demeyecekler. « Siz » diyecekler. Ama, yine kanunsuz sınır dışı etmeler devam edecek. Tàbii, nazikce...

CGT'NIN 40. KONGRESİNİN ARDINDAN

OKAN GUNALP

Türkiye emekçileri, haber alma olanakları kısıtlı da olsa, CGT'nin 40. Kongresini yakından izlemeye çalıştılar.

Kongre, çok geniş ve zengin bir tartışmayla, daha üst bir düzeye açılış istemini vurguladı. Tartışmaların içeriği, biçimi, değindiği konuların çok yanlılığı kongre çalışmalarının en başlıca özelliklerinden birisi oldu. Ücretlileri oluşturan kesimlerin, tabakaların sorunları ve bu bölümlere yönelik sendikal çalışmalar, CGT'nin kendi çalışma yöntem ve yönlendirmelerin, ekonomik ve sosyal yaşamda emydana gelen değişimlere uyması, yeni atılımlar yapması... tartışma konularından sadece birkaçını oluşturdu.

Kongre'de alınan kararlar, yönlendirmeler tüm bu kongre öncesi ve sırasınmaki tartışmaların bir' somut bir sonuçlanması oldu.

Kongre kararlarından özellikle ikisi sendikal hareketin geleceği acısından acil ve önemli nitelikler taşımakta. İçinde bulunduğumuz sosyal ve ekonomik şartları da göz önüne aldığımızda bu kararların nitelikleri çok daha önemli boyutlara ulaşmakta.

Birincisi : Diğer sendikal merkezlerle birlikte eylem birliğinin düzenli sağlanması için her sendikanın kendi bağımsızlığını koruyaraktan, ULUSAL EYLEM BİRLİĞİ KOMİTESİ kurulması. Bu komitenin en üst düzeyde kurulmasını beklemeden, işyerlerinde ve işkollarında bunu gerçekleştirme girişiminde bulunmak.

İkincisi : Emekçiler arasında geniş bir sendikalaşma çalışmasına girişmek. Bu girişim sadece CGT militanlarını değil, tüm ücretlileri, tüm Fransız ve göçmen emekçileri yakından Ilgilendiriyor. Çünkü, emekçilerin elde ettiklerini korumaları ve yeni haklar elde etmelerinin olanaklarının sağlanması, bugünkü Fransa'nın durumunda, sendikal mücadele potansiyelinin güçlenmesini gerektirmektedir.

Yabancı emekçiler

Georges Seguy açılış konuşmasında şu soruyu yöneltti : « Sendikal harekette, hareketen gayet doğal olarak beklenmeye hakları olan ilgiyi ve dayanışmayı bulabiliyorlar mı ? Sadece bunu değil, fakat aynı zamanda, maruz kaldıkları haksızlıklara, ayırımcılıklara ve saldılara karşı bir mücadele silahı olan sendikada, (bu mücadele silahını) kullanabilmeyi mümkün kılacak yerlerini bulabiliyorlar mı ? »

Bu rosu bir gerçeği, 40. Kongrenin tartıştığı temel bir sorunu yansıtıyor : Emekçilerin, sendikaların, militanların nasıl bir CGT'ye ihtiyaçları var ?

Bu açıdan yöneltilen sorudan iki temel fikir ortaya çıkmakta. Bunlardan birincisi : Tüm CGT militanlarının yabancı emekçilere ve sorunlarına yönelik çalışma yöntemleri ve biçimleri konusunda. Yabancı emekçilerin özel ve genel sorunlarının bütün düzeylerdeki CGT örgütlerince daha iyi bir biçimde ele alınması. Bu ele alış sadece bir sınıf dayanışması olarak bakılmayıp, aynı ortak çıkarlar temelinden olması. İkincisi : Yabancı emekçilerin CGT'deki yeri konusunda. Yabancı emekçilerin CGT'yi bir yardım örgütü olarak değil, bizzat CGT'de örgütlenerek, kendini sendikanın dışında değil, bizzat bir parçası olarak görmelerini sağlamak. Bunun geniş bir şekilde gerçekleştirilmesiyle, yabancı ve diğer emekçilerin sendikal hayata aktif olarak katılmasının sağlanmasıyla CGT'nin sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışı hayata geçebilir.

Yabancı emekçilerin geniş kitleler halinde CGT'ye kaydolması, CGT'ye olan güvenlerini somutlaştıracağı gibi, maruz kaldıkları haksızlıklara karhçı mücadele vermek için ihtiyaçları olan güçlü bir CGT'nin oluşturulmasına bizzat katılmalarını da sağlayacaktır.

Aynı şekilde, sendikanın çeşitli düzeylerinde sorumluluklar almaları, sendikal hareketi zenginleştireceği gibi, hareketin yabancı emekçilerin özel ve genel sorunlarına olan duyarlığını ve bu sorunların ele alınmasını daha da arttıracaktır.

Tüm bunların gerçekleştirilmesi, 40. Kongre çalışmalarının hayata geçirilmesi yolunda önemli bir adım olacaktır.

40e CONGRÈS DE LA C.G.T.

GÖÇMEN İŞÇİLER:

BİR KENARA İTİLMEK YOK

5 Eylül Pantin Mitinginde CGT Genel Sekreteri Georges Seguy şöyle diyordu :

« Mücadeleye, birliğe, seferberliğe çağrı göçmen işçilere de sesleniyor. Onları ağabey gibi korumayı taslamıyoruz ama bizle birlikte sendikal sorumlulukların kullanılmasında ve eylemde, hak ve ödevlerde eşit olarak, mücadaleye çağırıyoruz ».

Birkaç sözcükle, bu cümle, uzun zamandır bize rehberlik eden sınıf ve kitle anlayışımızı anlatıyor. Fakat, bunu sendikal eylemimizde HER ALANDA uygulamaya koymayı başaramadık. Bütün yapabildiğimiz ilerlemelerere rağmen.

40. Kongrenin kararlarında göçmen işçilerin sorunları AYRI olarak ele alınmıyorsa, bu bir rastlantı sonucu değildir.

Bir yanda hükümet ve İşveren Sendikalarının yarattığı zorluklar karşısında mücadele eden işçi sınıfı, öbür yanda kadınlar, gençler, göçmen işçiler gibi « katmanlar » yoktur. Bunlar bir bütündür.

Bir yanda seçilmiş yönetimleriyle sendikal örgütler, öbür yanda kendi başına sendika yönetiminin yanında hareket eden göçmen işçiler sorumlusu, komisyonlar, dil gurupları yoktur.

Bir tek ve aynı işçi sınıfı vardır. Aynı üretim ilişkileri içinde olan ve kapitalist sömürüden çeşitli derecelerde etkilenen kadın, erkek gençlerden oluşan emekçiler topluluğu vardır.

Aralarında, O.S. ler (vasıfsız işçi), usta işçiler, inşaat, metal, kimya dallarında çalışanlar, gençler, kadınlar vardır. Göçmen işçiler vardır : çalıştıkları işlere, toplumsal durumlarına, kadın veya genç olmalarına göre öz sorunları olan gençyaşlı kadın ve erkekler...

Yalnızca hükümetin ve İşveren Sendikalarının (CNPF) genel politikalarıyla çatışan değil, ama özel durumları nedeniyle, yurdundan ayrı düşmüşlük, gelenekleri, kültürleri ve halkla, Fransız emekçileriyle olan ilişkileri nedeniyle kendilerine öz sorunları olan göçmen işçiler vardır.

Hiçbir yerde CGT'nin ve sendika yönetimlerinin içinde « ayrıcalıklı » Fransız sendikalılar yoktur. Olmamalıdır. Öte yandan sendikanın « koruduğu », istemlerini « savunduğu », desteklediği » Göçmen sendikahlar da yoktur. Olmamalıdır.

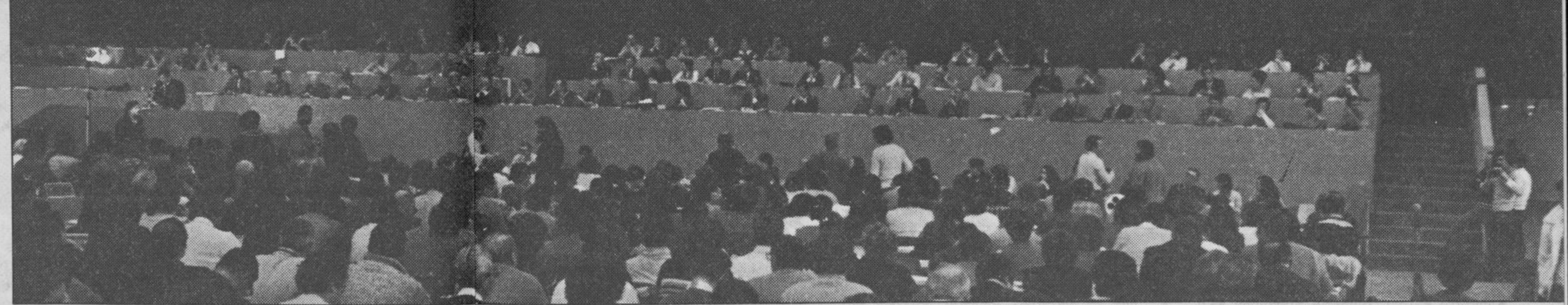
CGT'de hak ve ödevlerde eşit, ergin (veliye ihtiyacı olmayan), Fransız olsun göçmen olsun kadın erkek işçiler, emekçiler var.

İşçi sınıfının yapısına bakıldığında, göçmenlerin de hakta ve ödevde eşitlik ilkesiyle yönetimlerinde yer almaları gereken sendikaların hesaba katıp, uğrunda mücadele verdikleri özel istemler var.

Aynı sınıf düşmanına karşı emekçilerin tümünün ortak savaşımı var. Bu savaşımda göçmen-Fransız el ele, omuz omuza olmak gerek.

MARİUS APOSTOLO.

40. KONGRE DELEGELERİYLE BİR SÖYLEŞİ

CGT'nin 40. Kongresine iki Türkiyeli işçi delege olarak katıldı : Selahattin YILDIZ ve Hamza YILDIZ. Hemen soyadlarına bakıp akraba sanılmasın. Arada yalnızca bir isim benzerliği var.

İ.G. : Hamza Yıldız, Fransa'ya gelişini, CGT'e girişimi ve kendini kısaca anlatırmısın.

Hamza Yıldız : Loiret'de çalışıyorum. Huntchinson fabrikasında, kaucuk sanayiinde. 1972'de Fransa'ya geldim. 1973'te beraber çalıştığım arkadaşların zam istemeleri üzerine sendikayla yapılan toplantıya katıldım. Bu toplantıda alınan grev kararı ve elde edilen zam sonrası sendikada aktif olarak çalışmayı kabul ettim. 1974'ten beri sendikada faal olarak çalışıyorum. İşçi temsilcisi. İşyeri temsilcisi ve son olarak sendikanın komitede temsilcisiyim. Kongreye kendi ilimden kimya endüstrisi, kauçuk endüstrisi alanında tek delegeyim.

İ.G. : Ailenin durumun, geliş nedenlerin nelerdir ?

H. Yıldız : Gelişimden altı ay sonra Fransa'daki duruma bakarak ailemin gelmemesiyle çalışmanın hiç bir anlamı olmadığı sonucuna verdim. Ailemi mecburen getirdim. Altı yıldır buradalar. Çocukların okul sorunu doğdu. Gerçi, son zamanlarda oturduğum bölgeye bir öğretmen geldiyse de bu çok yetersizdir. Çocuklar ziyan oluyorlar.

İ.G. : Kaç çocuğun var ? Yaşları kaç ?

H. Yıldız : Beş çocuğum var. İkisi 11 yaşında. İkizdirler. Biri 8, diğerleri 4 yaşında ve 9 aylıktırlar.

İ.G. : Eğlence, eş-dost gibi günlük yaşamın nasıl ?

H. Yıldız : Bizim işyerinde işçi temsilcisi olarak arkadaşların işleriyle uğraştığım için iş dışında pek zamanım kalmıyor. Bazı günler sabah saat 6'da işe gidiyorum akşam 9-10'da ev dönüyorum. Boş zaman bulursam dinleniyorum. Ayrıca, eğlence zaten yok.

İ.G. : Göçmen işçileriu CGT içindeki yeri ? 40. Kongreden izlenimlerin nelerdir ?

H. Yıldız : Fransa'da göçmen işçileri destekleyen, onların haklarını savunan tek bir kuruluş vardır. Oda CGT sendikasıdır. Fakat, 40. Kongreden edindiğim izlenimlere göre, herne kadar, CGT göçmen işçilerin tam eşit hak almalarını istiyorsa da, göçmen işçilerin problemleri tam olarak dile getirilmedi. Ama, bu, göçmen işçilerin sendika yönetimine katılmalarıyla, daha çok göçmen delegenin kongrelere katılmalarıyla ve CGT'nin de istediği gibi göçmen işçilerin kendi sorunlarını kendi ellerine almalarıyla olur. Bu nedenle göçmen işçiler ve özellikle Türkiye işçileri daha aktif olarak sendika çalışmalarına katılmalıdırlar.

İ.G. : Kendini biraz anlatırmısın ?

Selahattin Yıldız : 1973'te Fransa'ya geldim. Fransız ve Türk hükümeti, patronlarının propagandasına kanarak Fransa'ya gelmeden burasını daha başka bir şey sanıyordum. Kontratlı çalıştığım fabrikada 4 F 50 santim saat ücreti alıyordum. Günde 9,5 saat çalışarak ayda 900 F kazanabiliyordum. Fabrika oturduğum yere 7-8 kilometre uzaktaydı. Oraya yürüyerek gitmek zorunda kalıyordum. Sonra, baktım böyle olmayacak kontratı bozdum. Lyon'a iş aramaya gittim. Ama, patronum bana verdiği kağıtla iş bulamadım. Kağıda onunla ilişkim kalmadığına dair bir şey yazması lazımmış.

İ.G. : O zaman fransızca bilmiyordun değil mi ?

S. Yıldız : Hayır, bilmiyordum. Sonra, demokrat fransız arkadaşların yardımıyla mahkemeye başvurdum. Patronu bu sertifikayı vermeğe mecbur ettik. Bu patronun fabrikasında sendika yoktu. Lyon'da yeni girdiğim Paris-Rhone fabrikasında 1 hafta-15 gün çalıştıktan sonra CGT'ye yazıldım. Bantta çalışıyordum. Burada bütün işçiler gibi — Fransız olsun, göçmen olsun — birçok haksızlığa uğradım. Yalnız bu işçilerin çoğu kendi problemleriyle uğraşıyorlardı. Halbuki, hepsinin problemleri aynıydı. Ama birleşip birlikte hareket etmiyorlardı. Ben de ilk zamanlar onlar gibi yapmaya çalıştım. Sonra anladım ki işçi tek başına sorunlarını çözemez. O zaman CGT'ye kayıt oldum. İlk işim diğer Türk arkadaşları da sendikaya çağırmak oldu. 50 kadar arkadaş CGT'ye üye oldular. Başka sendikalar da vardı. Biz toplanıp bir sendikada, CGT de kalma kararı aldık. Ama öbür sendikaların bozguncu propagandaları sonucunda bazı arkadaşlar çekindiler. Bunda, kullandıkları nedenlerden biri CGT'ye komünist damgasını vurmaktı. Ama bunun yalan olduğu gün gibi açıktır. Çünkü CGT'nin 2,5 milyon üyesi vardır. Komünist Partisinin ise 500 000'inin üzerinde. Demek ki bütün komünistler CGT üyesi olsalar bile ancak CGT'nin 5'te birini oluşturabilirler. CGT'de her görüşten işçiler vardir. Çeşitli görüşten işçilerin birleştiği CGT Fransa'nın en büyük işçi kuruluşudur. Bu yalanlar işçiyi bölmek isteyen patronların yaydıkları dedikodulardır.

Bundan başka sendikadaki faaliyetlerimiz...

İ.G. : Sendikanda yöneticisin galiba. Kongreye seni göndermeleri « haydi bir de göçmen olsun » diye mi oldu ? Yoksa, « yetenekli bir arkadaşımız, sesimizi en iyi duyurur » diye mi gönderdiler ?

S. Yıldız : Buraya gelmeden önce hazırlık toplantıları yapıldı. Kongrede 878 sendika üyesini temsil ediyorum. 878 üyenin arasında 200-300 yabancı üye ancak bulunur. Eğer beni yabancı üyeleri temsil etmem için gönderselerdi, Fransız üyeler çoğunlukta olduğu

Devamı 16 sayfada

GEORGES SEGUY'IN AÇIŞ KONUŞMASI

Bazıları, CGT Genel Sekreteri Georges Seguy'in büyük bir « nutuk çekeceğini » zannediyorlardı. Fakat, Seguy açış konuşmasında bir seri önemli, ciddi, kesin ve yenilikçi öneriler sundu.

Bu öneri ve çözümlemelerin odak noktası, anafikri emekçilerin çıkarlarının daha iyi korunması ve yeni kazanımlar elde etmektir.

— Fransa'da her alanda görülen durum kemerleri sıkma politikasının işçi sınıfına ve tüm emekçilere dayatılmak istenmesidir.

— Bu durumun değiştirilebilmesi için TÜM emekçilerin, açıkca ve sorumluluklarını yüklenerek savaşıma katılmaları gereklidir.

— Kendi kendimize hiç çekinmeden ve acımasız bazı soruları yönetmeliyiz. Özeleştiri yapmalıyız. Bu, kendimiz ve kavgamiz için en doğru yoldur.

300'den fazla sözün alındığı geniş bir tartışmadan sonra Genel Sekreter Seguy'un sunduğu önerilerden bazıları karar altına alındı :

— Serbest kürsüler : Bundan böyle her sendikalı CGT'nin yayınlarında inceleme günleri ve konferanslar öncesi serbest kürsülerde düşüncelerini yazabilecek.

— Bütün düzeylerde değişik sendikaların eylem birliğini sağlamak için Eylem Birliği Komiteleri oluşturma önerisi CFDT ve FO sendikalarına sunulacak.

EYLEM PROGRAMI

Savaşımımızda berrak ve kesin fikirler, yönelme gerek. Ücretler, yaşam koşulları, hak ve özgürlükler, emeklilik gibi sorunları tek ve belirgin bir savaşım doğrultusunda birleştirmeliyiz. Bu doğrultuları saptayacak ciddi bir belge gerek. Eylem Programıdır bu belge.

Eylem Programı Kongre tarfından 1 308 721 oyla kabul edildi. Karşı oyların sayısı ise 8 550. Çekimser oylar : 9 643.

Program titiz bir incelemeden geçti. 242 değişiklik önerisi verildi.

Göçmen işçilerin sorunları, geçen kongrede olduğu gibi ayrıca değil de her büyük sorunun içinde özelliklerine göre ele alındı. Bu yöntem, tüm CGT'nin tüm konularda göçmen işçilerin özel istemlerini de hesaba kattığının bir kanıtıdır.

ULUSLARARASI DAVETLİLER

40. Kongre geniş davetliler gurubu tarafından izlenmedi. Çünkü ulusal sendikalara çağrılar iki kongrede bir yapılır. Bu kongre ye yalnızca uluslararası sendikal huruluşlar çağırılmıştı.

CISL (uluslararası hür sendikalar konfederayonu) ve CMT (dünya iş konfederasyonu) CGT'nin çağrısını cevapsız bırakmışlardır.

Ne var ki, delegeler, CGT'nin de üyesi olduğu Dünya Sendikalar Federasyonun başkanı Sandor Gaspar arkadaş yönetimindeki heyetini selamlamışlardır. Ayrıca, OUSA (Afrika sendikaları), CISA (arap sendikaları) ve CPUSTAL (Latin Amerika sendikaları) kongreye heyetleriyle katılmılardır. Uluslararası Emek Büro'su (BIT) da kongreye temsilci göndermiştir.

Direniş ve grevdeki işçiler

Delegeler tüm Fransa'daki mücadeleleri 40. Kongrenin kürsüsünden anlatırlarken, Rhones Alpes bölgesinin işletmelerinde mücadelelerini sürdüren emekçiler doğrudan doğruya Grenoble'daki kongreye geldiler. Hem kongreyi selamlamak hem de savaşımlarını anlatmak için.

Özel önemi olan bu an herkesi duygulandırdı, ve büyük bir anlayışla karşılandılar savaşan emekçiler. Kongre, grev ve direnişteki işçileri uzun alkışlar, saygı ve dayanışmayla (18 700 F toplandı) bağrına bastı.

SEÇİM KONTROL KOMISYONU CGT'nin şöyle bir tablosunu çizdi :

— 2 350 000 üye işçi,

— Bu üyeler CGT'ye bağlı 16 927 sendikada birleşmişler.

Yaş ortalaması 35 olan 1 534 delege 40. Kongreye katıldı. Bunların arasından 44'ü göçmen işçi 11 Cezayirli, 3 Faslı, 4 Tunuslu, 2 Afrikalı, 2 Türkiyeli, vb...

CGT'nin yeni seçilen Merkez Yürütme Kurulu 100 üyeden oluşuyor. Konfederasyon Bürosu ile CGT'yi yönlendirip yönetir. Beş göçmen işçi arkadaşımız bundan böyle Merkez Yürütme Kurulu'na seçilmiş bulunuyorlar. Bunların arasında bir de Türkiyeli bir arkadaşımız var. Seçilen arkadaşların listesi şöyle :

GALVAO Portekizli	Diamantino	1 334 582	oy
FERRAD Cezayirli	Belkacem	1 334 582	oy
GÜNALP Türkiyeli	Okan	1 334 582	oy
SASSI Tunuslu	Habib	1 334 582	oy
VALTORTA İtalyan.	Charles	1 326 707	oy

MALİ RAPOR

Her sendikalı işçi aydan aya aidat ödüyor. 40. Kongre CGT'nin hesaplarını kontrol etti. Mali rapor oy birliğiyle kabul edildi.

Mali alanda da CGT'nin izlemesi gerekli yol kongrede çizildi :

— araç ve gereçlerin, elektronik çağında yaşadığımız göz önüne alınarak modernleştirilmesi

— Montreuil'de CGT'ye bir bina yaptırılması

— dayanışmayı daha da güçlendirmek için olanakların sağlanması

— aidatlarn ücretlerin yüzde birine göre alınması

— aidat toplamada modern yöntemlerin kullanılması.

VEDA

René Bulh, « Hiçbir zaman, gerçek demokrasi içinde, hoşgörü ve anlayış havasında, böylesine değişik düşünce değiş tokuşu yapılabilmiş değildi » diyerek başladı kapanış konuşmasına.

Devamla, üç sorun üzerinde durdu.

« Ülkemizdeki sendikalaşma düzeyi ile yetinmek olanaksızdır. Bu, Kongremiz tarafından karar altına alınan sendikalaşmanın emekçilerin öz çıkarı olduğunu anlatma kampanyasının ne denli doğru olduğunu açıklayıp kanıtlıyor ».

Başka bir açıdan unutmamak gereken bir nokta da sendikanın « musibet ve kara günlere karşı imdat kasası » ile ilişkisi olmadığıdır. Emekçiler sendikanın kendilerinden başka birşey olmadığını bilmelidirler.

Kendi kendimize « Biz kitle sendikasıyız » demek yetmez. Her günkü eylemimiz emekçilere, sendikal çalışmalara katılma, bütün sorunlar hakkındaki düşüncelerini söyleme, CGT'nin tüm karar ve yönelmelerinde söz ve karar yetkisinin olanaklarını sağlamalıyız.

Son olarak, CGT'nin temsil yetkisi olan sendikal örgütlere önerdiği Eylem Birliği Komitesi bir boşluğu doldurmayı amaçlıyor. Bu öneri bir ihtiyaca cevap veriyor. Kongre bunu coskuyla karşıladı.

Atılgan, yenilikçi, güvençli bir kongre yapmayı amaçlamıştık. Bu amacı gerçekleştirdik. Şimdi, geriye, kongrenin fikirlerini emekçilere götürmek kalıyor.

OLAYLARIN İÇİNDEN...

CHRYSLER : BU SEÇİMLER BAŞKA SEÇİM...

Yakında yapılacak olan seçimlerde CHRYSLER müdüriyeti kendi kanunu dayatamama tehlikesiyle karşıya...

CGT'nin müdüriyetin toplu sözleşmeyi ve seçim kanunu çiğnediği iddiasıyla açtığı davaya bakan mahkeme çok şeyi değiştirebilecek kararlar aldı. Böylece, « müdüriyetin yaptığı bütün usülsüzlükleri ortadan kaldırabilmek için » 5-6 ve 10-11 Ekim'de yapılacak seçimleri erteledi. Seçimlerin normal şartlar altında yapılmasını ve usülsüzlüklerin önlenmesini sağlamak amacıyla, mahkeme bir adalet görevlisi atadı...

Bu görevli seçimlerin hazırlanması için bir komisyon oluşturacak.

MEAUX : 5 KASIM

5 Kasım'da, Fransa Tunuslu Emekçiler Dayanışma Derneği Meaux'da bir kültür günü düzenledi. Birkaç gün önce ise Tunus'ta Genel Sekreter Habib Aşur ve öteki sendika militanları mahkum ediliyordu. Kültür gününün çıkışında CGT'nin yerel birliği (UL) hapisteki sendikacılarla dayanışma kampanyası için imza topladı. 300 Tunuslu emekçi konsolosluklarının tehtidlerine rağmen imza verdiler. Bu imzalar, yörenin işçilerinden heyetler kurularak Tunus Konsolosluğuna götürülecek.

İşçi sınıfı dayanışması hapisteki emekçileri yılmadan destekliyor. Onları yalnız bırakmıyor.

Işten Atılma Tehdidi altındaki 9 Kadın işçi Çalışma Müfettişliğine başvurdular

Jacquemard de Romilly'nin dokuz kadın işçisi pek yakında işten çıkarma ibarnamesini alacaklar. Biri dışında Portekizli ve İspanyol bu kadın emekçiler.

Bu işletmede 200'ü göçmen 600'e yakın işçi çalışıyor. 22 kasım'da 9 deri işcisi, yanlarında C.G.T. sendikal delegesi Jeanine Hordé, personel delegeleri Georgette Picard ve Paulette Leiry ve C.G.T. Vilayet Birliği yöneticisi Damiano olduğu halde Çalışma Müfettişliğine gidip, iş güvencesi istediler.

Fransız-Göçmen diyaloğu haftasının ilginç bir örneği bu olay...

(da Liberation-Champagne, 23-11-78)

SOCHAUX'DA KURBAN BAYRAMI

C.G.T. Sochaux yöresinde Peugeot otomobil fabrikalarında çalışan Türkiyeli emekçiler için, Kurban Bayramımız dolayısıyla, bir dostluk ve dayanışma toplantısı düzenledi. Yüz dolayında işçinin katıldığı toplantıda çeşitli dertler görüşüldü, tartışıldı. Patronun baskısı kınandı. Doğrusu bu ya, bölgede Peugeot herşeye hakim, lojmanların yüzde 80'ini kontrol ediyor. Bütün ekonomi onun elinde. 40 bine yakın işçinin çalıştığı fabrikadan küçük mağazalara dek. Bir de işçinin arasına ikilik sokmuş adamları aracılığıyla. Ama işçi diretiyor haklarını almak için. C.G.T. de yanlarında... Tartışmalardan sonra Bebek filimi gösterildi. Ne yazık ki daha önce gören arkadaşlar toplantıyı terk ettiler. Ama « başka filimler getirin. Parayla olsun ziyanı yok » diyerek, dostça ayrıldılar. Filimi görmeyen arkadaşlar ise ilgiyle izlediler.

YASAL HAKLARIMIZ

OTURMA VE ÇALIŞMA KARLARININ UZATILMASI

1) OLAĞAN IŞLEMLER

Göçmen işçilerin 2 ğasım 1945 günlü kararnameye göre, verilen oturma ve çalışma kartları, normal olarak aynı tarih ve süre için verildiklerinden, birlikte uzatılmaları gerekir.

Uzatma isteği her iki kart için de aynı makama yapılır. (Vilayet, Kaymakamlık, karakol...)

a) *Süreler :* Bir yıllık kartlar için geçerlilik süresinin bitiminden *bir ay önce* başvurulur. Üç yıllık veya daha uzun süreli kartlar için bitiş tarihinden önceki üç ay içerisinde başvurmak gerekir.

b) *Gerekli belgeler :*

— Çalışma ve Oturma Kartları

DİKKAT : Kartların yalnızca fotokopisi verilmelidir. Asılları saklanmalıdır. Çalışma kartı için fotokopi mecburidir.

— Çalışma belgesi. (Bu belge patron tarafından verilir. Işin cinsi, süresi ve ücret belirtilmiş olmalıdır.)

— Bir pullu zarf.

— Altı vesikalık fotoğraf.

c) *işlemler için ödenecek para*

Uzatma harcı, çalışma kartı için (1978 Mart'ından beri) 30 F, oturma kartı için ise 25 F'tır.

2) GÖÇMENLERİN YASAL HAKLARINI NEREDE BULABILİRİZ ?

Göçmenlerin oturma ve çalışma kartlarının uzatılma koşullarını öğrenmek için şu kaynaklardan yararlanabiliriz :

— YABANCI İŞÇİLER : MİLİTANIN EL KİTABI (Madde 9 ve sonrası) C.G.T. yayınıdır.

— Çalışma Yasası (Çalışma kartları. Madde R. 341-1 ve sonrası).

— 2 ğasım 1945 günlü kararnamenin uygulama metinleri (yabancıların Fransa'da oturmalarını ve çalışmalarını düzenleyen temel yasa). Bu metinler Resmi Gazetenin bir kitapcığında derlenmiştir.

Bazen, yasa ve kararname metinlerini incelemek idari makamların usulsüz ve yetkileri dışında işlemler yapıp yapmadıklarını kontrol etmek için gerekli olabilir.

Ayrıca unutulmaması gereken bir nokta da Fransız hükümetinin uyması gereken uluslararası anlaşmaların çalışma kartlarının yenilenmesi konusunda olduklarıdır.

3) UZATMA SIRASINDA EMEKÇIYE HANGI KART VERİLİR?

Genellikle ilk verilen oturma (geçici oturma kartı) ve çalışma (« A » sınıfı çalışma kartı) izininin süresi bir yıldır. (İstisna : Aralık 1974'ten önce Afrikalılara verilen oturma kartlarının süresi üç yıldır. Senegalliler için 5 yıl).

Emekçi oturma ve çalışma kartlarını uzattığında yeni verilen « *olağan* » oturma kartı ve « *B* » sınıfı çalışma kartı üç yıl geçerlilik sürelidir.

Üç yıllık kartlarını uzatan emekçi 10 yıl geçerli « *ayrıcalıklı* » oturma kartı ve « *C* » sınıfı « *bütün ücretli meslekler için geçerli* » çalışma kartı istemek hakkına sahiptir.

24 Şubat 1976 günlü Çalışma Bakanlığı genelgesine göre, « *A* » sınıfı çalışma kartından « *B* » sınıfı çalışma kartına geçiş « *genel kural* » dır.

Aynı kural « *B* » sınıfı çalışma kartından « *C* » sınıfı çalışma kartına geçişte de « *istenen meslek dalında iş piyasasının kötü olduğu durumlar dışında* » uygulanır.

DİKKAT : 10 yıllık « *ayrıcalıklı* » oturma kartını elde edenin « *C* » sınıfı çalışma kartı almaya *hakkı* vardır.

4) UZATMA BAŞVURUSU REDEDİLEBİLIR Mİ ?

a) Oturma kartı

30 Haziran 1946 günlü kararnameye göre şunları iyi bilmek gerekir :

— 10 yıllık « *ayrıcalıklı* » oturma izini *otomatik olarak* « basit bir başvuruyla » uzatılır.

— 3 yıllık « *olağan* » oturma kartı sahibi çalışıyorsa veya geçimini sağlayacak geliri varsa uzatılır.

Bu iki durumda da oturma kartını uzatma *hakkı* vardır. Yalnızca bir sınır dışı etme kararnamesi uzatmayı engelleyebilir.

— 1 yıllık « geçici » oturma kartı sahipleri daha az güvencededirler. Fakat çalışma kartlarını uzatabildikleri anda normal olarak oturma izinleri de uzatılır.

b) Çalışma kartı

— « *C* » sınıfı kartlar otomatik olarak uzatılırlar.

— Diğer kartlar için iş piyasasının durumunun Çalışma Bakanlığı tarafından olumsuz bulunması uzatmamaya yol açabilir.

Ancak şu noktaya dikkat etmelidir : iş piyasasının kötü durumu yani işsizlik aşağıdaki göçmen işçilere karşı uzatmama nedeni olarak gösterilemez.

— 10 yıldır senelik izinler dışında aralıksız « *olağan* » (3 yıllık) oturma kartı ile Fransa-da çalışanlar.

— Fransız vatandaşlığına geçmiş çocukların anne ve babaları.

— Meslek stajı yapanlar.

— AFPA'nın meslek kurslarından çıkanlar ve böylece öğrendikleri meslekte çalışmak isteyenler.

— 1 Haziran 1961'den önce Fransa'ya girmiş Faslılar.

— 9 Ağustos 1963'ten önce Fransa'ya girmiş Tunuslular.

— « *Fransa'da 5 yıl devamlı ve düzenli çalışmış olduğunu kanıtlayan* » OECD üyesi ülkelerin vatandaşları. (Türkiyeliler yararlanırlar).

— Kamboçyalılar, Vietnamlılar, Laoslular.

Demek ki yukarıda sayılar durumlardan birine giren göçmen işçiye işsizlik bahane edilerek çalışma kartının uzatılmaması usülsüzdür.

DİKKAT : Vilayet ve meslek değiştirmek istenebilir. Bu değişiklik, eğer « *terfi* » niteliğinde ise 24 Subat 1976 genelgesine göre geri çevirilemez.

Bu değişikliği yaptırmak uzatırma anından *önce* daha kolay yaptırılır. Bu durumda iş ve işçi bulma kurumuna - ANPE - başvurulması gerekir.

5) IŞSİZLERİN HAKLARI

Kartlarını uzatacakları sırada işsiz kalmış olan göçmen işçilerin kısa süreli bir uzatmaya hakları vardır.

— Geçerlilik süresi bitmiş bir yıllık çalışma kartı olanlar 3 aylık bir oturma izini alırlar.

— 3 yıllık kartı biten işsizlere 1 yıllık uzatma verilir. Aynı işlem oturma kartı için de yapılır.

Tekrar uzatma istemek hakkı vardır.

Fransa ve Portekiz arasında 11 Ocak 1977'de imzalanan anlaşmanın 8. Maddesine göre « *işsizlik, iş kazası nedeniyle çalışmama olağan koşullarda Portekizli işçilerin çalışma izinlerinin uzatılmasına veya değiştirilmesine engel olmazlar* ». Bu maddenin eylemde uygulanmasını sağlamak için baskı yapılması gerekiyor.

6) İTİRAZLAR

Idari makamların korarlarına itiraz etmek olasıdır.

— Ya vali veya il çalışma müdürlüğüne yada daha yüksek makam olan Çalışma veya Iç Işleri bakanlıklarına başvurularak kararın düzeltilmesi istenir.

— Veyahut ta kararı izleyen iki ay içinde Idari Mahkemelere başvurulabilir. Bu konuda sendikanız C.G.T.'ye danışabilirsiniz.

Ne yazık ki mahkemelerin karar vermesi çok uzun sürmektedir. Bu nedenle, C.G.T., göçmen işçilerin red kararlarını zamanında iptal ettirebilmeleri ve olumsuz kararlara itirazları güvence altına alacak yeni ve özel bir itiraz hakkının tanınmasını istiyor.

LA MAL VIE...

(Kötü Hayat)

Daniel KARLIN
Tony LAINÉ

Préface
de Tahar Ben Jelloun

ANADİLDE GAZETELERİN PAVYONU İLGİ TOPLADI

40. Kongre dolayısyla CGT'nin çeşitli çalışma bölümleri ve yayınları kongre salonunun girişindeki pavyonlarda çalışmalarını sergilediler. Bu pavyonlardan en çok ilgi görenlerden biri, Türkçe, italyanca, ispanyolca, arapca, yugoslavca ve portekizce çıkan gazetemizin pavyonuydu. Göçmen işçiler tarafından hazırlanan pavyonda bir çok tartışma, fikir alış verişi yapıldı. Yüzlerce delege pavyonumuza gelip, göçmen işçilerini yaşam koşulları ve mücadeleleri hakkında bilgilendiler. Göçmen işçi delegelerle tartışıp, onlarla olan dayanışmalarını ve mücadele arkadaşlıklarıhı dile getirdiler.

Yeni bir kitap. Yeni bir filim. Marsilya'daki Cezayirli emekçilerin yaşamını anlatıyor « La mal vie » (Kötü Hayat). Gurbetçiler, sizin yaşamınız benimkide...

« La raison du plus fou » (En çılgının aklı) dan sonra, Karlin ve Lainé « La plus haute des solitudes » (Yalnızlıkların en yükseği) adlı yapıtın sahibi Tahir Ben Cellun il tekrar ön sıraları işgal ediyorlar. Iki yaşam öyküsü... Nurettin ve Naimi'nin yaşamları. Biri işsiz, öbürü toprağın 130 metre altında kazma kürek sallıyor.

Biri de öbürü de karılarını ve çocuklarını Cezayir' de bırakmışlar. Iki yazgı birbirlerini tamamlayıp, tersliyorlar. Onların yaşamında Fransa'daki tüm Cezayir göçmenlerininkisi dile geliyor. Yoksulluğu ve adaletsizliği, namkörlüğü, ziyan edilen valıkların boşluğunu teşhir etmek gerekiyordu. Ama, gölgede kalan soruların yanıtsız bırakılmasını da redetmek gerekiyordu. « ... ezginini içine kök salmışlar gibiydiler. Baskının, sömürünün ve ekonomik gerçekliklerin altında çıplak bir yara gibi açıklanması gerek bir seçenek... Kurbanı oldukları oyunlar nasıl da böylesine etkiledi onları ? Nasıl da onlarda bilinçlerinde olmadan işleyen bir düşünce yapısı geliştirdi ? »

EDITIONS SOCIALES

MADEN-IŞ'IN ARMAĞANLARI

DİSK'e bağlı Maden-iş sendikası, CGT'nin metallürji federasyonuyla ilişkileri çerçevesinde kültürel alış-verişi sağlamak için çeşitli yardımlar önermişti. Buna göre, filim, kitap, gazete, afiş, keset ve plaklar göndermeye söz vermişlerdi.

Bu sözünü tutan Maden-iş ' li arkadaşlarımız İŞÇİNİN GÜCÜ ' ne 43 kitap ve 4 kaset ulaştırdılar. Kitaplar arasında ilerici yazarlarımızın çeşitli eserleri bulunmaktadır. Dikkati çeken eserler arasında Nazım Hikmet ve Orhan Kemalin yapıtları da bulunmaktadır. Kasetler ise İşci Marşları, Nazım Hikmet ' in kendi sesinden şiirleri, Ruhi Su ' dan türküler ve Zülfü Livaneli ' in eserleri vardır.

Bu kitaplar ve kasetler, CGT'nin Türkiyeli işçilere ayırdığı lokallerden birinde işçilerin hizmetine verilecektir.

Maden-iş sendikasına teşekkürü borç bilir, ilişkilerimizin daha da gelişeceğini umduğumuzu belirtiriz.

EVİMİZİN KÖŞESİ

HÜRRİYET KAVGASI

Yine kitapları, türküleri, bayraklarıyla geldiler,
dalga dalga aydınlık oldular,
yürüdüler karanlığın üstüne.
Meydanları zaptettiler yine.

Beyazıtta şehit düşen
silkinip kalktı kabrinden,
ve elinde bir güneş gibi taşıyıp yarasını
yıktı Şalımeranın mağarasını.

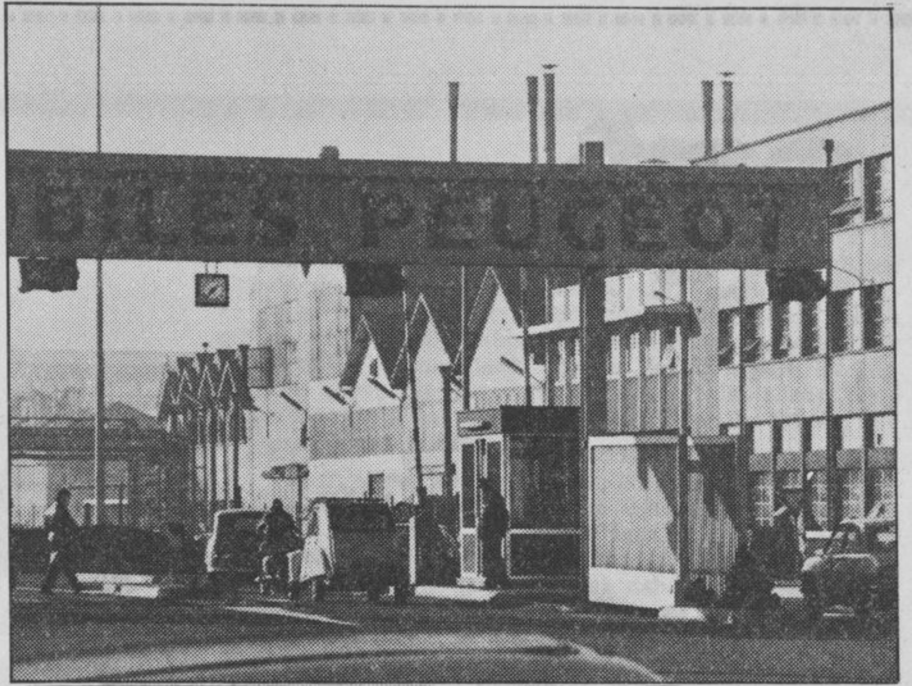
Daha gün o gün değil, derlenip dürülmesin bayraklar.
Dinleyin, duyduğunuz çakalların ulumasıdır.
Safları sıklaştırın çocuklar,
bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır.

1962 NAZIM HİKMET

DESEN : TAN ORAL

PEUGEOT'DA BIR İŞÇİNİN YAŞAMI

Abdullah Ankara'lı. Ekmek parası için memleketini, çoluk coçuğu bırakıp çıkmış... Şimdi ailesini yanına getirtmiş. Bakalım sorularımıza ne cevap vermiş.

Soru : Adın ne ?

Cevap : Abdullah.

S : Kaç zamandır Sochaux'dasın ?

C : Üç senedir Sochaux'dayım.

S : Nerede çalışıvorsun ?

C : Ambutisajda çalışıyorum.

S : Peugeot fabrikasında...

C : Peugeot fabrikasında tabi.

S : Işteki durum nasıl ?

C : Işteki durum ? Türkler ağir işte çalışıyor. Biliyorsun. Bu bir. Ikincisi benim çalıştığım bantta, B vardiyasında CGT'nin delegesi var. Orada çalışıyor. Iki defa « depanaj » yapıyorlar. Bizim şefimiz ve SIAP'ın delegesi depanaj vermiyor. Yalnız işyerine girdiğimiz zaman yarım saat bir yemek zamanımız var. O da yemekle geçiyor.

S : Bu « depanaj » ne demek ?

C : Depanaj bir 10-15 dakika istirahat veriyorlar. Mesela sabah giriyorsun, tuvalete falan gitmek için iki defa 10'ar dakika olmak şartıyla ara vermeleri lazım. Öğlenden sonra çalıştığın zaman bir 4'te bir 8'de. Zaten yemek molası var. Onun haricinde iki defa depanaj vermeleri gerek. Biri 14 dakika, öbürü 10 dakika.

S : Pekiyi, sen hangi işte çalışıyorsun ?

C : Bir defa işin ağırlığı problem değil. Ağır olmasa dahi ayakta duruyorsun 8-9 saat ki o yeter. Bir de depanaj vermezlerse tuvalet ihtiyacın oluyor. Şahsi ihtiyacların oluyor. Ki burun içinde şefleri çağıramıyorsun. Çağırsan da gelmiyorlar.

S : Normal hakkını şef vermiyor.

C : Tabi, normal hakkın olan 24-25 dakikayı şef vermiyor. Kontrometr de aynı kafada. Anlaşıyorlar. Şikayet edeceğimiz bir taraf kalmıyer.

S : Pekiyi, CGT delegesi bu durumda bir şey yapamıyor mu ?

C : CGT delegesi B vardiyasında çalışıyor. Ben A vardiyasındayım. Onların vardiya normal haklarını veriyor. Yani öbür vardiya 24 dakikayı kullanıyor. Biz kullanamıyoruz.

S : Bu vardiyalar nasıl değişiyor ? Günlük yaşantında değişiklik getiriyor mu ? Zorlanma oluyor mu ? Nasıl oluyor ? Sabah mı ? Akşam mı ?

C : Haftadan haftaya... Bir hafta sabah kalkıyorsun. Bir hafta öğleden sonra. Bir defa, bir hafta hep 12'de yatmaya alışıyorsun. Ikinci bir hafta gene 12'ye kadar uyuyamıyorsun, ilk birkaç gün. Sabah 4'te kalkıyorsun. Etkiliyor tabi. Hiç olmazsa 15 günde bir olsa...

S : Vardiyalar saat kaçtan kaça kadar ?

C : 4.45'ten 1.15'e kadar. Öbür vardiya 1.15'ten alıyor 9.45'e kadar.

S : Bu aile yaşantını etkilemiyor mu ? Çoluk çocuk ne oluyor ?

C : Beni etkileyen her şey aile yaşantısını da etkiliyor. Orlar da bir hafta geç vakte kadar beni bekliyor. Başında bekliyorlar gece 12'ye 1'e kadar. Bir hafta sabah 4'te kalkıyor gine o saate kadar uyuyamıyorlar. Sonra bir de orların sabahları erken kalkıp çocukları okula göndermeleri lazım 1'de de yatsa, akşamın 8'inde de yatsa sabah en geç 6'da kalkacak. Senin yaşantın değiştiği zaman ister istemez olarınki de değişiyor.

S : Bunun dışında, işin dışında başka sorunlar oluyor mu ? Gezmek, eylenmek için ne yapıyorsunuz ? Buradaki Türkiyeli işçiler ne yapıyorlar ?

B : Ben bantta çalışıyorum. Orada boya yapıyorum.

S : Ağır mı iş ?

C : Burada kahvelere çıkıyoruz. Oraya gidiyoruz. Fırsat bulursak sinemaya gidiyoruz Peugeot denler sinemaya gidiyoruz Peugeot otellerine. Oraya da saKdan soldan gidenler yabancı oluyorlar. Sokmuyorlar. Doğru dürüst eğlenemiyoruz.

S : Başka eğlence yok ?

C : Yok.

S : Sinemadan söz ettin. Getirdikleri filimler nasıl ? Peugeot mu getiriyor ?

C : Tabi Peugeot getiriyor. Normal bir filim gelmiyor. Baştan başa bir filim oynamıyor. Ya kesiktir ya kopuktur. Ya kopmuş eklenmiştir. Anlamı kaybolmuştur.

S : Yani sansür yapıyorlar.

C : Eh, öyle bir şey...

S : Verdiğin cevaplar için teşekkür ederim. Sana işlerinde başarılar dilerim. Iyi günler.

C : Sana da.

DİSK'İN ECEVİT'E MEKTUBU

(özet)

Türkiye toplumsal yaşamın ekonomik, sosyal-siyasal ve dış politika ile ilgili bütün yanlarını kapsayan, yakın tarihimizin en derin bunalımını yaşamaktadır. Bu bunalımın gerçekte tek ve bir nedeni vardır. Bu neden Türkiye'nin emperyalizme bağımlı, azgelişmiş, bir ülke olması gerçeğidir.

Emperyalizm ve özellikle onun başını çeken ABD, ülkenin bu güç durumundan ve uluslararası banka ve diğer kredi kaynaklarını denetimi altında tutuyor olmaktan yararlanarak, ülkeyi hem iç, hem de dış politikada tam bir uydu durumuna getirebilmek için, askeri ambargoyla, kredi ambargosu biçimine dönüşen bir ekonomik baskı uygulamaktadır.

« Bugün Türkiye'de hayat pahalılığı, işsizlik ve mal kıtlıkları büyük boyutlara ulaşmıştır. Bir avuç vurguncu kapitalist bu durumdan yararlanarak servetlerine servet katarlarken, geniş işçi ve diğer emekçi sınıf ve tabakalar yoğun bir şekilde sömürülmekte, ezilmekte, büyük sıkıntılar çekmektedirler. Bu duruma en kısa zamanda çözümler getirmek Hükümet için artık daha fazla savsaklanmayacak temel bir görev halini almıştır.

« Bu görev IMF'nin önerileri doğrultusunda hareket ederek ve empeyalizmden sağlanacak kredi ve yardımlara bel bağlanarak ya da işbirlikçi tekelci sermayenin örgütlerinin dayatmaları doğrultusunda yerine getirilemez.

Gerici ve faşist güçlerin temsilcisi MC'nin iktidardan uzaklaştırılmasına rağmen bugün faşizm tehlikesi ortadan kalkmamıştır.

Her gün çok sayıda işçi, emekçi, öğrenci öldürülmekte, terör kol gezmektedir. Sorunun çözümü için öncelikle şiddet eylemleri üzerinde kesin bir teşhise varılmalıdır. Şiddet eylemleri bugün için temelde emperyalizm ve tekleci sermayece desteklenen gerici ve faşist odaklardan kaynaklanmaktadır. Bunlar, emperyalizmin mali ve askeri abluka altına almak istediği Türkiye'de şiddet olaylarının başlatıcısı durumundadırlar. İşçi sınıfı ve emekçi halkı sindirerek, susturarak, gelişen kapitalizm ile birlikte durumlarını korumayan ve umutsuzluğa düşen kitlerin desteğini kazanma çabaları 1977 seçimleriyle boşa çıkan faşistler, bugün iktidardan uzaklaştırılmış olmanın ve köşeye sıkıştırılmanın hırçınlığı içinde yoğun bir faşist teröre girişmişlerdir. Bunlar özellikle belli bir bölgede iç savaş durumu yaratıp emekçi halkı silaha sarılmaya itmek ve ardından, faşist bir darbe ile iktidarı ele geçirmek istemektedirler.

« Bazı tertip ve cinayetlerin kısmen de olsa ortaya çıkarılması, bu canilerin MHP ve Ülkü Ocakları ile ilişkilerinin belgelenmesi eli kanlı faşistlerin MC iktidarları döneminde nasıl örgütlenmiş alduklarını, devlet kurumlarını nasıl işgal ettiklerini bir kez daha sergilemiştir. Sistemli bir biçimde tırmandırılan terör ve iç savaş provokasyonları bunların hâlâ bir takım kilit noktalarını ellerinde tutan faşistlerce düzenlendiğini göstermektedir.

« Teşhis bir olunca çözümün de ne olacağı açıktır. Yapılacak iş faşist odakların, faşizmin gizli-açık örgütlerinin üzerine gitmektir. Oysa bugüne kadar yapılan uygulamalar, hükümetin faşist yuvaları dağıtmada kararlı ve cesaretli davranmadığını göstermiştir.

« Gericilerin, yurtseverleri, sosyalistleri bugünkü Hükümete ezdirme ya da Hükümeti onlardan soyutlama taktiği boşa çıkartılmalıdır.

Hükümet faşist tertipleri ortaya çıkarmada, faşist odakları etkisiz duruma getirmede ve devlet kademelerine yerleştirilmiş faşistleri temizlemede işçi sınıfı ve emekçi halka dayandığı sürece başarılı olacaktır. Bu anlamda Hükümeti faşist odaklara karşı kararlı bir mücadeleye çağırıyoruz ».

ABD emperyalizmi Türkiye'nin Kıbrıs sorununda iyi niyetle hareket ettiği gerekçesiyle 3,5 yıldır uygulamakta olduğu silah ambargosunu koşullu olarak kaldırmıştır. ABD'nin koşulları açıktır: Türkiye'nin ABD'nin vereceği silahları ABD'nin belirttiği amaçlar dışında kullanmaması, Kıbrıs ve Ege sorununun ABD'yi hoşnut edecek bir biçimde çözülmesi, Türkiye'deki üslerin yeniden açılması, yabancı sermayeye garanti tanınması. Bu koşulları yerine getirildiğinde askeri ambargonun yanısıra kredi ambargosunun da kaldırılacağı anlaşılmaktadır.

Türkiye'deki üsler ABD emperyalizmi için hayati önem taşımaktadir. Bunlar ülkemizin savunulması için değil, emperyalist sistemin, sosyalist sistemi gözetim altında tutması içindir. Bu üsler, ileride nötron bombasının da varlığıyla Türkiye'yi barut fıçısı durumuna getirmeleri ve bir savaşta ilk hedef olmaları nedeniyle halkımız için tehdit ve felâket katnaklarıdır.

Başta işçi sınıfı olmak üzere emekçiler, ilerici ve devrimci gençlik özellikle son 10 yıl içinde üslere ve ikili anlaşmalara karşı kararlı ve yiğitçe bir mücadele vermiştir. Bu mücadelede çok sayıda insan tutuklanmış, yaralanmış, öldürülmüştür.

« Kuruluşundan bu yana emperyalizme karşı kararlı bir tavır almış olan ve özellikle 5. ve 6. Genel Kurullarında NATO, CENTO gibi askeri, AET, IMF, OECD gibi ekonomik örgütlerden çıkılması, ikili anlaşmaların iptal edilmesi, yabancı üs ve tesislerin kapatılması, genel ve tam bir silahsızlanma barışçı bir dış politikanın izlenmesi için mücadele yolunda bağlayıcı kararlar alan DISK, ABD Üslerinin yeniden açılmasına kesinlikle karşıdır.

« Hükümet üsler konusunda yol ayrımındadır. Hükümet ulusal bağımsızlık konusunda kendi açısından tarihsel bir karar verecektif ».

« Ya üsler yeniden açılacak ve tüm olarak Türkiye'nin kaderini emperyalizmin ellerine terketmenin rahatlığı, sorumsuzluğu ve ağır vebeli tercilhi edilecektir. Ya da ulusal bağımsızlığın, demokrasinin ve barışın sorumluluk isteyen, zor ama aydınlık ve onurlu yolunda yürünecektir.

TÜRKİYE'DEN MEKTUP

Değerli dostum,

Nasılsın ? Umarım sağlığın iyidir, eskisi gibi turp gibisindir. Beni sorarsan, durum felaket. Kiralar gittikçe artıyor, kış geldi yakacak yok. Hoş, bulabilsen bile yanına yaklaşılmıyor. Herşey ateş pahası. Boğazıma kadar borca girdim, yine de yetmiyor. Çocuklar sefil durumda. Okul için gerekli defter, kitap, kalem gibi gereksinmeleri tam olmadığından hocaları azarlıyormuş. Geçenlerde bizim hanım hastalandı, hastanede saatlerce beklettiler. Bir ara kafam kızdı, özel doktora gidelim dedim amma nerde... Vizitesi 500 lira. Böyle de olunca, beklemek boynumuzun borcu oluyor.

Herşey bu kadar olsa yine iyi. Benim gibi bütün emekçi arkadaşlar hemen hemen aynı durumda. Üstelik faşistler gün geçtikçe daha da azıtıyorlar. Her gün üç-beş ilericiyi, devrimciyi katlediyorlar. Kasım ayının sonlarına doğru DİSK'le 33 Demokratik Kitle Örgütü biraraya gelerek faşizme ve emperyalizme karşı ortak bir eylem platformu hazırladılar. Tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği yönünde atılan bu ilk adum emekçiler arasında büyük hoşnutluk yarattı. İnan, artık Türkiye'de esen anarşi ve terör havası biz emekçileri iyice çileden çıkarmaya başladı. Anarşi ve terörizme karşı DİSK'in Türk-İş'e çağrısı ise şimdilik somut birşey getirmedi. Adamlar güçbirliğinden önce DİSK'e « ideolojik ortak tavır alalım » demişler. DİSK'in böyle bir ödün vermesini beklemezler umarım. Bekleseler de yaya kalırlar ya, neyse.

İşte dostum, Türkiye'de durum böyle. Her alanda savaş sürüyor ve sürecek. Fransa'da çalışan Türkiyeli emekçi arkadaşlara selamlarımı ilet. İşçinin Gücü'ne dostça selamlar.

Kal sağlıcakla.

Mehmet GÜNELİ.

« POLİTİKA » YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ VAHŞİCE ÖLDÜRÜLDÜ

Ali İhsan ÖZGÜR « Politika » gazetesi yazı işleri müdürlerinden ve İGD basın yayın bürosu mensuplarındandı.

Ali İhsan ÖZGÜR'ün vahşice işkence edilmiş cesetini ailesi ve çalışma arkadaşları bile güçlükle tanıyabildiler. Bu cinayet te daha iyi bir dünya ve özgür bir düşünce yaratmak isteyenlere karşı işlenmiştir. Dost Ali İhsan ÖZGÜR'ün yetenek ve değerini CGT heyetleriyle Türkiye'ye giden arkadaşlarımız yakından görmüşlerdir. Onu tanıma fırsatı bulmuşlardır.

Kendisini işçi sınıfına adayan, onun için yorulmaksızın çalışan ve bu uğurda canını veren ilerici, yurtsever dostumuzun anısı ve kavgası yaşayacaktır.

(SUITE DE LA PAGE 7)

için bir Fransızın gelmesi normal olurdu. Bugün işçilerin problemleri aynı. Aynı patron tarafından sömürülüyorlar. Aynı düşük ücretleri alıyorlar. Beni, 878 üyeyi temsil etmem için Fransız ve Türk arkadaşlarım demokratik olarak seçtiler.

İ.G. : Günlük yaşamın nasıl geçiyor ? Evli misin ? Çoluk çocuğun var mı ? Fransızcayı nasıl öğrendin ? Eğlencen, Türkiyeli işçilerle ilişkilerin ?

S. Yıldız : Bekarım. 24 yaşındayım. Fabrikada beraber çalıştığım Türk işçileri arasında bir birlik kurmaya çalışıyorum. Bu birlik şimdi devam ediyor. Fransızlarla ilişkilerim... Bildiğin gibi hükümet ve patronlar işçileri bölmek için ırkçı propaganda yapıyorlar. Radyoda, Televizyonda.

İG. : Tek eğlencen radyo televizyon mu ? Başka, sinema, konser gibi kültürel ihtiyaçların var mı ?

S. Yıldız : Onu anlatıyordum. Bunlara cevap vermeden Fransızlarla ilişkileri anlatayım. Dostluk kurabileceğimiz Fransızlar bu ırkcı propagandalardan etkilenmeyenler oluyor. Irkçı olmayan Fransız halkı üzerinde ırkçı bir hava yaratılmış durumda. Göçmen işçilerin dostu Fransızlar bu ırkçılığa karşı savaşanlardır. Bu yalanlara kanmamış Fransızlar daha çok örgütlenmiş Fransızlar, yayın orgauları olan Fransızlar. Benim ilişkide olduğum insanlar bu gibi Fransızlardır. Ben bu insanların CGT'de toplamış olduklarını gördüm. CGT dışındaki Fransızlarla ilişkilerimiz çok daha az oluyor.

Eğlence olarak pek bir şey yapmıyouz. Ancak dinleniyoruz. Zaten zamanı en iyi değerlendirme işçi hakları için mücadele etmektir. Fransızcayı mektupla öğretim yapan bir enstituden öğrendim. Türkiye'de orta okulda alfabeyi öğrenebilmiştim. Çok zorluk çektim.

İ.G. : Liseyi bitirdin mi ?

S. IYıldız : Yok Orta okuldan bıraktım.

İ.G. : 40. Kongreden izlenimlerin ?

S. Yıldız : Bu 40. Kongreye gelmeden önce CGT'de demokrasinin bu derece uygulandığını — CGT'de demokrasiden şüphem olduğundan değil de — görememiştim. Her siyasi görüşten, her düşünceden üyeler, ve göçmen işçiler hiç bir kısıtlamaya uğramadan söz haklarını kullandılar. 40. Kongrede konuşmalar sırasında büyük bir demokrasi uygulaması gördüm.

İ.G. : Bildiğin gibi bir Türkiyeli arkadaşımaz CGT'nin Merkez Yürtme Kuruluna seçildi. Bu konuda ne düşünüyorsun ?

S. Yıldız : CGT'nin en yüksek karar organlarında göçmen işçilerin Türkiyeli işçilerin olmaları iyidir. Zannetmiyorum ki, bu « yabancı işçiler bu kurula seçildiklerinde yalnız yabancı işçilerle Fransız yöneticiler de yalnız Fransızlarla uğraşacaklar » şeklinde olsun. Fransız olsun, Türk olsun, başka milletlerden olsun hepimiz aynı problemelerle karşı karşıyayız. Aynı sömürü aynı ezgi başımızda. Bu yüzden bu kurula seçilen arkadaşlarımızın hepsi aynı derecede işçi sınıfının haklarını koruyacaklardır. Aralarında büyük farklar yoktur. Hepsi hepimizin yöneticisidirler.

—o—

İşçinin Gücü Hamza ve Selahattin arkadaşlara başarılar diler, teşekkür eder.